

vis skal beskyttes mod statens eventuelle, mulige overgreb, men – må jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech – det er jo også rigtigt, at borgeren har krav på en vis beskyttelse fra staten.

Staten har i det moderne velfærdssamfund også forpligtelser til at sikre en tryghed for borgeren, sikre, at borgeren, hvis han eller hun kommer i vanskeligheder, så har et samfund, der kan træde hjælpende til og levere et grundlag; hvis der er en situation, hvor man har tabt én gang, så er man ikke fortabt.

Denne dobbelthed i det moderne velfærdssamfund er vigtig at fastholde i diskussionen, for jeg har altid været af den grundlæggende opfattelse, at den personlige frihed, som jeg tror der er bred enighed om her i Folketinget der skal værnes om, jo ikke bare er en abstrakt størrelse. Den personlige frihed får jo først ægte, reelt indhold, hvis man har et stykke arbejde, hvis man er tryk, hvis man ved med sig selv, at skulle det gå galt i tilværelsen, så har man et godt, holdbart velfærdssamfund, der kan samle en op igen, hvis man har en bolig, og hvis man er nogenlunde sikker på, at ens børn kan få en god uddannelse – og tilsvarende, at ens forældre kan have et trygt liv i den sidste del af tilværelsen.

Derfor er den personlige frihed for mig et meget bredere begreb end alene et sæt af ord, som vi skal værne om. Det ved jeg godt fru Birthe Rønn Hornbech heller ikke bare vil, men jeg synes, det er vigtigt at få trukket de her linjer op, for så forstås vi måske hinanden bedre, så kan vi bedre se, at der er forskelle mellem Venstres opfattelse på den ene side og f.eks. Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres opfattelse på den anden.

Den personlige frihed bliver for mig virkelig reel og holdbar, hvis den er knyttet til det enkelte individ i et holdbart samfund, der kan levere den tryghed, som kan give den personlige frihed netop det reelle indhold, vi alle sammen ønsker.

Lad mig så sige, at den vinkel, der er lagt ind i forespørgslen i dag, er jeg dermed ikke enig i, fordi min tilgang er bredere. Det, der skiller os, er to forskellige opfattelser af, hvad den personlige frihed egentlig indebærer, og derfor er jeg ikke enig i den vinkel, der på forespørgerens initiativer er lagt i forespørgslen. Der ligger deri en påstand om, at regeringen skulle gå ind for pligt til angiveri mellem borgere, pædagogers overvågning af forældre til børn i børnehaver osv.

Må jeg gerne sige: Det gør der ikke. Regeringen ønsker under ingen omstændigheder at have hæftet på sig, at den går ind for angiveri; det gør regeringen ikke.

Jeg går i øvrigt ud fra, at der med forespørgslen sigtes til § 10, stk. 3, i indenrigsministerens CPR-forslag, der er et forslag om, hvordan kommunalbestyrelsen kan skaffe oplysninger til brug for behandlinger af sager om forkert registrering i folkeregistret, og at der derudover henvises til § 6 F i skattekontrolloven, der giver Told- og Skattestyrelsen mulighed for at oprette et register over personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af f.eks. skat.

Jamen tænk engang, hvis vi ikke havde nogenlunde sikkerhed for, at dette velfærdssamfund, Danmark, når det vedtog nogle skattelove, der skulle sikre, at vores velfærd kunne finansieres, så ikke også til de skattelove havde nogle regler, der betød, at skatten rent faktisk blev betalt af os alle sammen, sådan som det nu skal være!

Jeg mener ikke, vi kan have et samfund, der kun baserer sig på rettigheder uden at basere sig på pligter. Hvis vi skal have et samfund som vores gode danske velfærdssamfund, så skal det både omfatte rettigheder og pligter for hver enkelt af os. Og derfor tror jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech render lidt galt i byen ved at glemme det med pligterne. Det med pligterne skal man selvfølgelig leve op til, og derfor har vi skattekontrolregler, og derfor har vi andre regler i vort samfund, som er forudsætningen for, at vi kan have et trygt velfærdssamfund.

Det kan også være, at forespørgslen sigter til diskussionen om, hvilke oplysninger en kommunes socialforvaltning kan anvende til brug for behandling af sager.

Det er umiddelbart vanskeligt at se koblingen, vil jeg gerne sige, mellem disse tre emner, men lad mig gøre et par bemærkninger, så kan ministrene, og jeg ved, at indenrigsministeren og skatteministeren gerne deltager, falde ind i debatten.

Man kan i hvert fald sige, at et fællestræk for de her tre emner er, at de alle vedrører det offentliges mulighed for at kontrollere, at offentlige midler anvendes i overensstemmelse med de regler, vi har vedtaget her i Folketinget, og at velfærdssamfundet får de skatteindtægter, velfærdssamfundet må have for at kunne fungere.

Hvad er så idégrundlaget bag disse initiativer? Ja, for mig er det enkelt: Det er simpelt hen